

Шесто съобщение

Вселенската история според Божията икономика – божествената история в човешката история за осъществяването на сърдечното желание на Господа да придобие реалността на единия нов човек

Пасажи от Писанията: Йоил 1:4; 3:11; Еф. 1:3-6; 2:15; 4:22-24; Мих. 5:2; Откр. 19:7-9

I. В тази вселена има две истории: историята на човека, т.е. човешката история, и историята на Бога, т.е. божествената история. Първата е като външна черупка, като външна обвивка, а втората е като ядката, или сърцевината в черупката – вж. Йоил 1:4:

- А. Божествената история в човешката история е разкрита доста подробно и детайлно в Библията. Историята на Бога е наша история, защото Той се намира в съюз с нас:
1. Трябва да разглеждаме историята на Бога в миналата вечност като една подготовка за Неговото движение за встъпване в съюз с човека:
    - а. Божествената история започна с вечния Бог и Неговата икономика. Съгласно Своята икономика Бог иска да вработи Себе Си в човека, за да бъде едно с него, за да бъде негов живот, жизнено снабдяване и всичко, така че човекът да бъде Негово изражение – Еф. 3:9-10; 1:10; Бит. 1:26; 2:9.
    - б. Бог държа съвет в Божествената Си Троица във вечността, за да вземе решението относно изключително важната смърт на Христос за осъществяването на Божията вечна икономика – Деян. 2:23.
    - в. Второто лице на Божествената Троица се подготвяше да извърши Своя „произход“ от вечността във времето, за да се роди във Витлеем като човек – Мих. 5:2.
    - г. Бог е благословил вярващите в Христос с духовни благословения в небесните места преди създаването на света – Еф. 1:3-6.
  2. Историята на Бога в човека започна с въплъщението и продължи с Неговите процеси на човешко живеене, разпятие, възкресение и възнесение. В Осия 11:4 се казва, че това са човешки въжета, връзки на любовта:
    - а. Божествената история, движението на Бога в човека, се извършва с преминалия през процес Христос – Богочовека – като прототип, с цел новия човек, който получава своята завършеност в Новия Ерусалим, великия Богочовек, окончателното изпълнение на Божията вечна икономика.
    - б. Чрез Своето въплъщение и човешко живеене Христос внесе безкрайния Бог в ограничения човек. Той съедини и сля Триединния Бог с тричастния човек и чрез ароматните Си добродетели в Своята човешка природа изрази изобилния Бог в Неговите богати качества.
    - в. Христовото разпятие беше една заместителна смърт, една всесъдържаща смърт, едно всесъдържащо юридическо изкупление, което сложи край на старото творение и реши всички проблеми (Йн. 1:29). В Своето разпятие Той изкупи цялото Божие създание, което беше паднало в греха (Евр. 2:9; Кол. 1:20), създаде (роди) новия човек чрез Своя божествен елемент (Еф. 2:15) и освободи божествения Си живот от черупката на Своята човешка природа (Йн. 12:24; 19:34; Лк. 12:49-50).
    - г. В Своето възкресение Той се роди като първородният Божи Син (Деян. 13:33; Римл. 1:4; 8:29), стана животворящият Дух (1 Кор. 15:45б) и новороди милиони хора, които се превърнаха в Божии синове като части на Тялото Христово и съставни елементи на единия нов човек – църквата (1 Петр. 1:3; Кол. 3:10-11).

д. Той се възнесе в небесата и след това слезе като Духът, за да произведе църквата като единия нов човек за корпоративното изражение на Триединния Бог – Йоил 2:28-32; Деян. 2:1-4, 16-21.

Б. От това се вижда, че църквата, като реалност на единия нов човек, също е част от божествената история, вътрешната история на божествената тайна, намираща се във външната, човешка история. В края на тази част на божествената история Христос ще се завърне заедно със Своите победители като Своя войска (Йоил 1:4; 3:11), за да победи Антихриста и неговата войска.

В. След това ще настъпи хилядагодишното царство. В крайна сметка това царство ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим в новото небе и новата земя. Новият Ерусалим ще бъде крайната, окончателна стъпка в Божията история.

II. В случаите на Петър (рибарското служение), Павел (изграждащото служение) и Йоан (закръпващото служение) виждаме сърдечното желание на Господа да придобие единия нов човек:

А. Бог употреби Петър в деня на Петдесетница за въвеждането на юдейските вярващи (Деян. 2:5-11). Освен това Корнилий получи видение по време на молитва (10:30) и Петър също получи видение по време на молитва (стих. 17, 19), чрез които се осъществиха Божият план и движение (стих. 9б-14, 27-29) за спечелване на езичниците за практическото съществуване на единия нов човек.

Б. В Ефесяни 2:14-15 Павел разкрива, че Христос създаде юдеите и езичниците в един нов човек чрез смъртта Си, която бе една смърт за създаването на новия човек (вж. 4:22-24). В 1 Коринтяни 12:13 Павел ни казва, че всички ние се кръстихме в едно Тяло, „било юдеи или гърци“. В Галатяни 3:27-28 Павел ни казва, че онези, които са се кръстили в Христос, са се облекли с Христос, и „няма вече юдеин, нито грък“. В Колосяни 3:10-11 Павел ни казва, че в новия човек не може да има юдеин или грък.

В. Йоан ни казва, че Господ е купил с кръвта Си „човеци от всеки род и език, народ и племе“ (Откр. 5:9). Тези изкупени човеци съставляват църквата като единия нов човек. Благодарение на Йоан също така виждаме, че църквите са златните светилници (1:11-12), и че в крайна сметка тези светилници се превръщат в Новия Ерусалим. В светилниците и в Новия Ерусалим не се виждат никакви различия в народите.

Г. Всичко това показва, че трябва всекидневно да събличаме стария човек и да обличаме новия човек, като прием от единия Дух (1 Кор. 12:13), за да можем да се обновяваме в духа на ума си във всяка сфера на практическия си всекидневен живот с цел осъществяването на сърдечното желание на Господа за придобиването на реалността на единия нов човек (Еф. 4:22-24).

III. В божествената история се намира новото творение – новият човек с ново сърце, нов дух, нов живот, нова природа, нова история и нова завършеност – Химни, №16; Езек. 36:26; 2 Кор. 3:16; Мат. 5:8; Тит 3:5:

А. Божествената история, историята на Бога в човека, започна с възплъщението на Христос и продължи с Неговото възнесение и превръщане в животворящия Дух. След това тя продължава с Неговото обитаване в нас чрез Божието органично спасение, състоящо се от новораждането, освещението, обновяването, преобразяването, съобразяването и прославянето, с цел нашето въвеждане в пълната реалност на единия нов човек и нашето превръщане в славната невеста на Христос – Еф. 4:22-24; Римл. 5:10; Откр. 19:7-9.

Б. Сега трябва да си зададем следния въпрос: В коя история живеем – в божествената, или в човешката?

1. Всички ние бяхме родени в човешката история, но се новородихме, възродихме сме в божествената история. Ако нашето живеене произтича в света, това означава, че ние живеем в човешката история. Но ако живеем в църквата като реалността на

единия нов човек, това означава, че ние живеем в божествената история. В църковния живот историята на Бога е наша история. Сега двете страни – Бог и ние – имаме една история, една божествена история.

2. Ние славим Господа за това, че се намираме в божествената история и че преживяваме и се наслаждаваме на тайнствените, божествени неща за нашето органично спасение и за Неговото разпространяване чрез проповядването на благовестието на мира по цялата обитаема земя (Еф. 2:14-17; 6:15; вж. Мт. 24:14), за да можем реално да се превърнем в единият нов човек и да бъдем Неговата победоносна невеста.